

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA DOLNOŚLĄSKIEGO

Wrocław, dnia 18 lipca 2013 r.

Poz. 4406

WYROK NR SYGN. AKT III SA/WR 630/12 WOJEWÓDZKIEGO SĄDU ADMINISTRACYJNEGO WE WROCŁAWIU

z dnia 26 kwietnia 2013 r.

Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu
w składzie następującym:

Przewodniczący:

Sędzia WSA Jerzy Strzebineczyk
(sprawozdawca)

Sędziowie:

Sędzia WSA Małgorzata Malinowska-Grakowicz
Sędzia WSA Marcin Miemieć

Protokolant:

Renata Pawlak

po rozpoznaniu w Wydziale III na rozprawie w dniu 26 kwietnia 2013 r.

sprawy ze skargi Wojewody Dolnośląskiego

na § 1 ust. 2 załącznika nr 1 do uchwały Rady Miasta Piechowice

z dnia 15 grudnia 2011 r., nr 83/XVII/2011

w przedmiocie uchwalenia regulaminu korzystania z parków miejskich na terenie Gminy Miejskiej Piechowice

- I. stwierdza nieważność § 1 ust. 2 załącznika nr 1 do zaskarżonej uchwały;**
- II. określa, że zaskarżona uchwała w zakresie opisanym w punkcie I wyroku nie podlega wykonaniu.**

Uzasadnienie

Wojewoda Dolnośląski – powołując się na art. 93 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j.: Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 ze zm., zwanej dalej „u.s.g.”) i art. 54 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (t.j.: Dz. U. z 2012 r., poz. 270 ze zm., przytaczanej w dalszych wywodach jako „p.p.s.a.”) – zaskarżył do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu:

1. § 1 ust. 2 w brzmieniu „Administratorem terenów parków objętych niniejszą uchwałą jest Urząd Miasta Piechowice, 58-573 Piechowice, ul. Żymierskiego 49” oraz

2. § 4 ust. 2 i 4 załącznika nr 1 do uchwały Rady Miasta Piechowice z dnia 15 grudnia 2011 r., nr 83/ / XVII/2011 w sprawie uchwalenia regulaminu korzystania z parków miejskich na terenie Gminy Miejskiej Piechowice.

Skarżący organ zarzucił wspomnianym uregulowaniom naruszenie art. 40 ust. 2 pkt 4 oraz art. 30 ust. 2 pkt 3 u.s.g. a także art. 4 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 20 grudnia 1996 r. o gospodarce komunalnej (t.j.: Dz. U. z 2011 r., Nr 45, poz. 236) w związku z art. 7 i art. 94 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. (Dz. U. Nr 78, poz. 483 ze zm.) i w konsekwencji wniósł o stwierdzenie nieważności zakwestionowanych unormowań (art. 147 § 1 p.p.s.a.).

W wyroku wydanym w dniu 15 maja 2012 r. (III SA/Wr 113/12) Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu stwierdził nieważność § 4 ust. 2 i ust. 4 załącznika nr 1 do przywołanej uchwały (punkt I tamtego orzeczenia), oddalając jednocześnie dalej idącą skargę (punkt II) i określając (w punkcie III), że zaskarżona uchwała nie podlega wykonaniu w zakresie opisanym w punkcie I wyroku, o którym mowa.

Wojewoda Dolnośląski zaskarżył rozstrzygnięcie pomieszczone w punkcie II wyroku tutejszego Sądu z dnia 15 maja 2012 r. (III SA/Wr 113/12) do Naczelnego Sądu Administracyjnego, który uwzględnił skargę kasacyjną w całości, dając temu wyraz w wyroku z dnia 8 listopada 2012 r. (II OSK 2072/12), uchylając wyrok sądu pierwszej instancji w punkcie II i przekazując sprawę do ponownego rozpoznania Wojewódzkiemu Sądowi Administracyjnemu we Wrocławiu. Prawomocne orzeczenie NSA spowodowało dwie podstawowe konsekwencje. Po pierwsze, doprowadziło do uprawomocnienia się punktu I oraz punktu III pierwotnego wyroku tutejszego Sądu z dnia 15 maja 2012 r. (III SA/Wr 113/12). Po drugie, spowodowało konieczność ponownego rozpoznania skargi Wojewody Dolnośląskiego w zakresie ewentualnej niezgodności z prawem postanowienia § 1 ust. 2 załącznika nr 1 do uchwały Rady Miasta Piechowice z dnia 15 grudnia 2011 r., nr 83/XVII/ 2011 w sprawie uchwalenia regulaminu korzystania z parków miejskich na terenie Gminy Miejskiej Piechowice.

Wojewódzki Sąd Administracyjny, rozpoznając ponownie sprawę – we wskazanym zakresie – zważył, co następuje:

Stosownie do art. 190 zdanie pierwsze p.p.s.a., sąd, któremu sprawa została przekazana, związany jest wykładnią prawa dokonaną w tej sprawie przez Naczelnego Sąd Administracyjny.

W rozpoznawanej ponownie sprawie Naczelnego Sądu Administracyjnego wywiódł, iż w świetle dyspozycji art. 30 ust. 2 pkt 3 przywołanej już wcześniej ustawy o samorządzie gminnym do zadań wójta należy w szczególności gospodarowanie mieniem gminnym. Rada gminy nie może w związku z tym przejmować zadań związanych z gospodarowaniem mieniem komunalnym, w szczególności określać administratora terenów parków miejskich, co ma miejsce w niniejszej sprawie. Już choćby z tego zatem powodu należy przyjąć, iż postanowienie § 1 ust. 2 załącznika do uchwały kontrolowanej obecnie przez skład orzekający, wedle którego administratorem terenów parków miejskich jest Urząd Miasta Piechowice, narusza w sposób istotny wspomniany art. 30 ust. 2 pkt 3 u.s.g. Formułując takie zastrzeżenie, Rada Gminy wkroczyła bowiem – w sposób nieuprawniony – w zakres kompetencji organu wykonawczego Gminy.

Dodatkowo trzeba niezwłocznie zauważyć (za NSA), że urzędy gmin nie są organami gmin. W szczególności nie można urzędu gminy utożsamiać z burmistrzem. Urząd jest wyłącznie aparatem pomocniczym, służącym do merytorycznej i technicznej obsługi organu wykonawczego gminy jako jednostki samorządu terytorialnego. Nie jest natomiast organem administracji publicznej i dlatego nie może być administratorem terenów parków, których dotyczy uchwała, której fragmenty stanowiły przedmiot zaskarżenia przez organ nadzoru.

W przedstawionej sytuacji treść § 1 ust. 2 załącznika nr 1 do tej uchwały nie może być traktowana wyłącznie jako informacja dotycząca siedziby organu, w której można składać uwagi i wnioski w sprawie gospodarowania mieniem komunalnym (w tym wypadku – parkami miejskimi), jak to przyjął skład tutejszego Sądu wydając pierwotny wyrok (z dnia 15 maja 2012 r.). Przeciwno informacyjnemu charakterowi zapisu pomieszczonego w § 1 ust. 2 załącznika nr 1 przemawia także brzmienie § 3 samej uchwały, zgodnie z którym wyko-

nanie uchwały powierza się Burmistrzowi Gminy. Oba uregulowania (§ 1 ust. 2 załącznika oraz § 3 uchwały) traktowane łącznie mogłyby bowiem sugerować adresatom, że Urząd Gminy i Burmistrz są tożsamymi organami administracji publicznej. Należy w związku z tym dobitnie zaakcentować – uwzględniając wykładnię NSA przeprowadzoną w wyroku tego Sądu z dnia 8 listopada 2012 r. (II OSK 2072/12) – że administratora parków jako części mienia komunalnego powinien wyznaczać Burmistrz, stosownie z ustawowo wskazanym zakresem kompetencji, na co już wcześniej zwrócono uwagę.

Skoro wszczęte skargą Wojewody Dolnośląskiego postępowanie sądowe pozwoliło stwierdzić istotne naruszenie prawa przez postanowienie § 1 ust. 2 załącznika nr 1 do przedmiotowej uchwały, przeto skład Sądu ponownie rozpoznający sprawę w odniesieniu do tego przepisu gminnego był zobligowany do stwierdzenia jego nieważności, zgodnie z dyspozycją art. 147 § 1 p.p.s.a. (punkt I wyroku). Orzeczenie zawarte w punkcie II znajduje natomiast oparcie w art. 152 tej samej ustawy.